അല്ലാഹു പ്രവാചകനെ അയച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ ലോകത്ത് സ്വർണ ഖജനാവുകൾക്കും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ തോട്ടങ്ങൾക്കും ഉടമയായി കൊട്ടാരക്കെട്ടുകളിൽ വിരാജിക്കാനല്ല. മറിച്ച്, ജനങ്ങൾക്ക് ദൈവിക സന്ദേശം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനും ആ സന്ദേശത്തിന്റെ കർമരൂപം ജീവിച്ചു കാണിക്കാനുമാണ്.

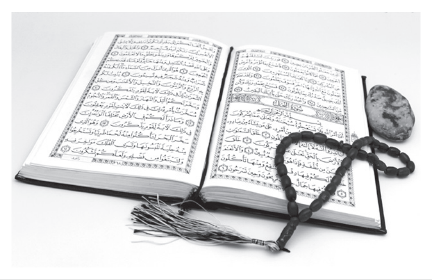

وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۙ
لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾

7. അവർ ചോദിക്കുന്നു: ഇതെന്തൊരു പ്രവാചകൻ! അന്നം തിന്നുന്നു, അങ്ങാടികളിൽ നടക്കുന്നു. ഇയാളോടൊപ്പം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ ഒരു മലക്കിനെ ഇറക്കാതിരുന്നതെന്തേ?!

8. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഖജനാവ് ഇട്ടുകൊടുക്കാതിരുന്നത്, അതുമല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ആഹാരത്തിനു വക നൽകുന്ന ഒരു തോട്ടമെങ്കിലും ഉണ്ടാവാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്? ഈ ധിക്കാരികൾ ജൽപിക്കുന്നു: ആഭിചാരബാധയേറ്റ ഒരാളെത്തന്നെയാകുന്നു നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നത്.

7,8

وَقَالُوا = അവർ പറഞ്ഞു (ചോദിക്കുന്നു) مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ = ഈ ദൈവദൂതന് എന്ത് (ഇതെന്തൊരു ദൈവദൂതൻ)

يَأْكُلُ الطَّعَامَ = അയാൾ അന്നം തിന്നുന്നു وَيَمْشِي = നടക്കുന്നു فِي الْأَسْوَاقِ = അങ്ങാടികളിൽ

لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ = ഇയാളിലേക്ക് ഒരു മലക്ക് ഇറക്കപ്പെടാത്തത് എ(ന്തേ)ന്തുകൊണ്ട്

فَيَكُونَ مَعَهُ = അയാളോടൊപ്പം ആകാൻ نَذِيرًا = മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ = അല്ലെങ്കിൽ അയാളിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെടാത്തത്? كَنْزٌ = ഒരു നിക്ഷേപം, ഖജനാവ്

أَوْ تَكُونُ لَهُ = അല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ഉണ്ടാകാത്തത് എന്തുകൊണ്ട് جَنَّةٌ = ഒരു തോട്ടം (എങ്കിലും)

يَأْكُلُ مِنْهَا = അതിൽനിന്ന് അയാൾ തിന്നും(അയാൾക്ക് ആഹാരത്തിന് വക നൽകുന്നു)

وَقَالَ الظَّالِمُونَ = ഈ ധിക്കാരികൾ പറയുന്നു(ജൽപിക്കുന്നു) إِنْ تَتَّبِعُونَ = നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നില്ല(പിന്തുടരുന്നത്)

إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا = ആഭിചാരം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു പുരുഷനെ അല്ലാതെ (ആഭിചാരബാധയേറ്റ ഒരാളെ തന്നെയാകുന്നു)

പ്രവാചകന്നും പ്രവാചകത്വത്തിനുമെതിരെ അവിശ്വാസികളുയർത്തിയ ആക്ഷേപങ്ങളാണ് ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. മനുഷ്യരെ മാർഗദർശനം ചെയ്യാൻ ദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്ന പരിപാടിയൊന്നും ദൈവത്തിനില്ല. ഇനി അങ്ങനെ വല്ലവരെയും അയക്കുകയാണെങ്കിൽതന്നെ അയക്കുന്നത് മലക്കുകളെയായിരിക്കും. മനുഷ്യരെ അയക്കുകയാണെങ്കിൽതന്നെ അവർക്ക് അകമ്പടിയായി മലക്കുകളുമുണ്ടാകും; അദ്ദേഹം പ്രവാചകനാണെന്നും അനുഗമിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ. പ്രവാചകന്മാരായി നിയുക്തരാ

കുന്നവർക്ക് മാനുഷികമായ ആവശ്യങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നിവർത്തിക്കാൻ അവർ പ്രയത്നിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല. എല്ലാം മലക്കുകൾ നിവർത്തിച്ചുകൊള്ളും. മലക്കുകളുടെ അകമ്പടിയില്ലാതെ മാനുഷികാവശ്യങ്ങളെല്ലാം ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ പ്രവാചകനായി അയക്കുന്നുവെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുക. എങ്കിൽ അയാളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ യഥേഷ്ടം നടത്താൻ വേണ്ട വിഭവങ്ങളുടെ ഒരു ഖജനാവും ഒപ്പം ഇറക്കിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ പോകട്ടെ, അന്നന്നത്തെ അഷ്ടിക്കു വക കിട്ടുന്ന ഒരു കൃഷിയിടമെങ്കിലും വേണ്ടേ? ഇതൊന്നുമില്ലാതെ നമ്മെപ്പോലെ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കാൻ അങ്ങാടികളിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ എന്തൊരു പ്രവാചകനാണെന്ന് പരിഹാസപൂർവം ചോദിക്കുകയാണവർ. അനന്തരം ഈ ധിക്കാരികൾ വലിയൊരു ഉദ്ബോധനമെന്നോണം വിശ്വാസികളോട് പറയുകയാണ്: ഇത്തരമൊരാളെ നിങ്ങൾ ദൈവദൂതനായി വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ യഥാർഥത്തിൽ നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നത് ആരോ ആഭിചാരം പ്രയോഗിച്ച് ഭ്രാന്തനാക്കിയ ഒരുവൻ ജൽപിക്കുന്ന ഭോഷ്ക്കുകളെ മാത്രമാകുന്നു. പ്രവാചകന് ആഭിചാരം ബാധിച്ച് ഭ്രാന്തായിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് ദൈവിക സന്ദേശമെന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം ഉദീരണം ചെയ്യുന്ന വചനങ്ങളെന്നും യഥാർഥത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുപോയതുകൊണ്ടല്ല അവരിങ്ങനെ പറയുന്നത്. സത്യാന്വേഷണ താൽപര്യത്തോടെ പഠിച്ചു നോക്കുന്ന സാമാന്യ ബുദ്ധികൾക്കൊക്കെയും ആ വചനങ്ങളുടെ ഉറവിടം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ -ഉണ്മയുടെ- പൊരുളുകളറിയുന്ന സർവജ്ഞനാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മരണാനന്തര ജീവിതം, അന്ത്യവിചാരണ തുടങ്ങിയ ആശയങ്ങളോടും ധർമശാസനകളോടുമുള്ള നിഷേധം, അതിനെ ഭ്രാന്തജൽപനങ്ങളായും അതിന്റെ വക്താവായ പ്രവാചകനെ ഭ്രാന്തനായും ചാപ്പകുത്താൻ ധൃഷ്ടരാക്കുകയാണവരെ. അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദൂതനോടും സത്യത്തോടും ധർമത്തോടും ചെയ്യുന്ന കൊടിയ ധിക്കാരവും അക്രമവുമാണത്. പ്രവാചകനിൽ ആഭിചാരബാധ ആരോപിക്കുന്നവരെ മഹാധിക്കാരികൾ എന്ന് വിളിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ്. ആഭിചാരം ആധുനിക ബൗദ്ധിക മാർക്കറ്റിൽ ഒരു എടുക്കാചരക്കായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആരോപണങ്ങൾ ഇക്കാലത്ത് പ്രവാചകനെതിരെ പറഞ്ഞുകേൾക്കാറില്ല. എങ്കിലും മുഹമ്മദ് നബി(സ)യിൽ ഭ്രാന്ത് ആരോപിക്കുകയും പലതരം മനോരോഗങ്ങൾ ചാർത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധാരാളം വിദ്വാന്മാരുണ്ട്. ഒന്നര സഹസ്രാബ്ദമായി ലോകമെങ്ങും വേരോടി ശോഭിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു മഹാ സംസ്കൃതിയുടെ, അനേക ശതകോടി അനുയായികളുള്ള ഒരു ആത്മീയ-സാമൂഹിക ദർശനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് ഒരു മനോരോഗിയാണ്, അയാളുടെ ഭ്രാന്ത ജൽപനങ്ങളാണത്രെ- مَعَاذَاللهُ - ഇക്കാലമത്രയും വള്ളിപുള്ളി വ്യത്യാസം വരാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഖുർആൻ! ധിഷണാപടുക്കളും യുക്തിചിന്തകരുമായ തങ്ങളടക്കമുള്ള ഈ പ്രപഞ്ചം തന്നെ പദാർഥങ്ങളുടെ ഭ്രാന്തചലനത്തിൽനിന്നുളവായതെന്നു വാദിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിലൊന്നും ഒരു യുക്തിഭംഗവും തോന്നാതിരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികം.

മനുഷ്യന്റെ പ്രവാചകത്വം നിഷേധിക്കാൻ അവിശ്വാസികൾ ഉന്നയിച്ചിരുന്ന വാദങ്ങൾ 14:11,16:103, 17:91–93, 21:3, 23:24 തുടങ്ങിയ അനേകം സൂക്തങ്ങളിൽ നേരത്തേ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണം *ഖുർആൻ ബോധനം* പ്രസ്തുത സൂക്തങ്ങൾക്ക് താഴെ വായിക്കാം. മലക്കുകളെ പ്രവാചകന്മാരായി നിയോഗിക്കാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് 6:9, 17:94,95 സൂക്തങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശദീകരണം *ഖുർആൻ ബോധനം* പ്രസ്തുത സൂക്തങ്ങൾക്ക് താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ■

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾

9. നോക്കുക; എന്തൊക്കെ ന്യായങ്ങളാണവർ നിന്നെക്കുറിച്ച് ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്! അവർ വല്ലാതെ പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാവുന്ന ഒരു വാദഗതിയും കണ്ടെത്താനാവുന്നില്ല.

9

انْظُرْ = നീ നോക്കുക

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ = എങ്ങനെയാണവർ നിനക്ക് ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയുന്നത്

(എന്തൊക്കെ ന്യായങ്ങളാണ് അവർ നിന്നെക്കുറിച്ചുന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്)

فَضَلُّوا = അവർ (വല്ലാതെ) പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ = അതിനാൽ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല (കണ്ടെത്താനാവുന്നില്ല)

سَبِيلًا = ഒരു മാർഗം (ഉറച്ചുനിൽക്കാനാവുന്ന ഒരു വാദഗതിയും)

ഈ വാക്യവും അതിന്റെ വിശദീകരണവും സൂറ *ബനൂ ഇസ്രാഈൽ* 48-ാം സൂക്തത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിലൂടെ വിശദമാക്കുക, യുക്തിപൂർവം സംസാരിക്കുക (ന്യായം പറയുക), വിമർശനം, നർമോക്തി തുടങ്ങിയ

ആശയങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രയോഗമാണ് ضَرَبَ الْأَمْثَالَ . വിമർശനമോ ഫലിതാത്മകമായ കമന്റോ ആണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ എന്തു മാത്രം വിഭിന്നങ്ങളും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളുമായ ആക്ഷേപണങ്ങളാണീ കൂട്ടർ പ്രവാചകനു നേരെ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് സ്വയം ബോധ്യമാകുമെന്നാണ് വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. മനസ്സു മുഴുവൻ പ്രവാചകനോടും ഇസ്‌ലാമിനോടുമുള്ള വിദ്വേഷത്താൽ മലീമസവും ആതുരവുമായതിനാൽ അവർ സത്യത്തിന്റെയും സന്തുലിതത്വത്തിന്റെയും പാതയിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഒരു വിമർശനത്തിലും ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ അവർക്കാവുന്നില്ല. അപ്പപ്പോൾ തോന്നുന്നതൊക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ് പക പോക്കാൻ നോക്കുകയാണവർ. പക്ഷേ, സത്യം അവർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അസത്യമാകാൻ പോകുന്നില്ല. ഇത്തരം കുതർക്കങ്ങളുന്നയിച്ച് അസത്യത്തിലും അനാചാരത്തിലും ആണ്ടുപൂണ്ടവർ സന്മാർഗത്തിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇനിയവർക്ക് തിരിച്ചുവരവ് അസാധ്യമാകുന്നുവെന്നുമാണ് فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ആശയമെന്നും വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. വചനശൈലി രണ്ട് വ്യാഖ്യാനത്തെയും സാധൂകരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സന്ദർഭവുമായി കൂടുതൽ ഇണങ്ങുന്നത് ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ്. ■

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾

10. വേണമെങ്കിൽ, അവരിപ്പറയുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ വിശിഷ്ടമായ വിഭവങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിവുള്ള, അളവറ്റ അനുഗ്രഹമുടയവനാണവൻ. താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ ആറുകളൊഴുകുന്ന അനേകം തോട്ടങ്ങളും മണിമേടകളും അവൻ നിനക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരുമായിരുന്നു.

10

تَبَارَكَ = (അളവറ്റ) അനുഗ്രഹമുടയവനാകുന്നു

الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ = ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിനക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തന്നവൻ(വേണമെങ്കിൽ നൽകാൻ കഴിവുള്ളവൻ)

خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ = അതി(അവരി പറയുന്നതി)നേക്കാൾ നല്ലത് (എത്രയോ വിശിഷ്ടമായ വിഭവങ്ങൾ)

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ = താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ ആറുകളൊഴുകുന്ന അനേകം തോട്ടങ്ങൾ

وَيَجْعَلْ لَكَ = അവൻ നിനക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരുമായിരുന്നു

قُصُورًا = വൻ സൗധങ്ങൾ (മണിമേടകളും)

ഉപരിസൂചിത വിമർശകർക്ക് ഖുർആൻ നൽകുന്ന മറുപടിയുടെ മുഖവുരയാണിത്. നേരത്തേ വിമർശനങ്ങളുദ്ധരിക്കുന്നതിനു മുഖവുരയായി അരുളിയ പ്രഥമ സൂക്തവും തുടങ്ങിയത് تَبَارَكَ എന്ന വാക്കുകൊണ്ടാണ്. അവിശ്വാസികളുടേതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒടുവിലത്തെ വിമർശനത്തെയാണ് ഇവിടെ ആദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ഈ പ്രവാചകന് സമ്പത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരമോ അന്നന്നത്തെ അന്നം ലഭിക്കാനുതകുന്ന ഒരു കൃഷിയിടം പോലുമോ ഇല്ലാത്തതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന് 8-ാം സൂക്തത്തിൽ പരാമർശിച്ച ചോദ്യമാണല്ലോ അത്. മറുപടി ഇതാണ്: അളവറ്റ വിഭവങ്ങൾക്കുടയവൻ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു. അവന്റെ ഔദാര്യവും അപാരമാണ്. അവങ്കൽ ഒന്നിനും ഒരു കുറവുമില്ല. അവനിഛിക്കുന്നതെന്തും ഉണ്ടാവുക (كُنْ) എന്ന ഒരൊറ്റ ഉത്തരവിലൂടെ ഉണ്ടായിവരുന്നു. ഇക്കൂട്ടർ ഒരു തോട്ടത്തെയും ഖജനാവിനെയും കുറിച്ച് പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനു വേണമെങ്കിൽ ഒന്നല്ല, താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ തെളിനീരരുവികളൊഴുകുന്ന ഒരായിരം തോട്ടങ്ങളും മണിമേടകളും പ്രവാചകന് ഉണ്ടാക്കിത്തരാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു പ്രവാചകനെ അയച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ ലോകത്ത് സ്വർണ ഖജനാവുകൾക്കും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ തോട്ടങ്ങൾക്കും ഉടമയായി കൊട്ടാരക്കെട്ടുകളിൽ വിരാജിക്കാനല്ല. മറിച്ച്, ജനങ്ങൾക്ക് ദൈവിക സന്ദേശം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനും ആ സന്ദേശത്തിന്റെ കർമരൂപം ജീവിച്ചു കാണിക്കാനുമാണ്. ആ ദൗത്യം വിജയകരമായി നിർവഹിച്ചാൽ അതിനുള്ള സമ്മാനമായി ഇപ്പറഞ്ഞതൊക്കെ പരലോകത്ത് ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കുറച്ചൊക്കെ ഈ ലോകത്തും ലഭിച്ചെന്നുവരും. അവിശ്വാസികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പക്ഷേ, മർത്യജന്മം ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ പരിമിതമാകുന്നു. യഥാർഥ ജീവിതമായ പരലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ഒട്ടും ബോധവാന്മാരല്ല. അക്കാരണത്താൽ തങ്ങളുടെ ഭൗതിക സുഖഭോഗോപാധികളിൽ അതിരുവിട്ട് ഊറ്റം കൊള്ളുകയും വിശ്വാസികളുടെ ദൈന്യതയെയും ദാരിദ്ര്യത്തെയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഭൗതികലോകം പരീക്ഷണ ഗേഹമാകുന്നു; നിത്യാനന്ദത്തിന്റെ ഗേഹമല്ല. ഇവിടെ സുഖവും ദുഃഖവും പരീക്ഷണമാണ്. പരലോകമാണ് ആനന്ദ ഗേഹം. അവിടെ ജയിക്കുന്നവർ എന്നന്നേക്കുമായി ജയിക്കുന്നു. തോൽക്കുന്നവർ എന്നന്നേക്കുമായി തോറ്റുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൗതികലോകത്ത് യഥാർഥ ദൈവത്തെ അറി

യുകയും അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്ക് വിധേയരായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് മാത്രമേ പരലോകത്ത് വിജയിക്കാൻ കഴിയൂ.

ഈ സൂക്തത്തിന്റെ അവതരണ പശ്ചാത്തലം ഇബ്നു അബീശൈബ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്: ഒരിക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മലക്ക് വന്ന് നബി(സ)യോട് പറഞ്ഞു: ''അങ്ങേക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഭൗമിക വിഭവങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഖജനാവുകളുടെ താക്കോലുകളൊക്കെയും ഞാൻ തന്നേക്കാം. അതുമൂലം പരലോകത്ത് ഒരു കുറവും വരില്ല. അങ്ങ് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതെല്ലാം ഞാൻ പരലോകത്ത് അങ്ങേക്കുവേണ്ടി ശേഖരിച്ചുവെക്കാം.'' നബി(സ) പറഞ്ഞു: ''ഇവിടെ എനിക്ക് യാതൊന്നും വേണ്ട. താങ്കൾ എല്ലാം എനിക്കു വേണ്ടി പരലോകത്ത് ശേഖരിച്ചുവെക്കുക''- ഈ സന്ദർഭത്തിൽ تَبَارَكَ എന്നു തുടങ്ങുന്ന സൂക്തം അവതരിച്ചു.

ഇതു സംബന്ധിച്ച് നബിചരിതത്തിൽ ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: ''ഒരിക്കൽ ഉത്ബതുബ്നു റബീഅ, അബൂസുഫ്യാൻ, നദ്റുബ്നു ഹാരിസ്, അബുൽ ബുഹ്തരി, അസ്വദുബ്നു മുത്ത്വലിബ്, സംഅഃ ബ്നു അസ്വദ്, വലീദുബ്നുൽ മുഗീറ, അബൂജഹ്ൽ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമയ്യ, ഉമയ്യതുബ്നു ഖലഫ്, ആസ്വുബ്നു വാഇൽ മുനബ്ബഹുബ്നു ഹജ്ജാജ് എന്നീ ഖുറൈശിപ്രമാണിമാർ സമ്മേളിച്ച് ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു. നമ്മൾ മുഹമ്മദിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി സംസാരിച്ച് അയാളെ വശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കുക. അങ്ങനെ ഒരു ദൂതൻ പോയി മുഹമ്മദ് നബിയെ ഖുറൈശി നേതാക്കളുടെ സഭയിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. സഭ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: ഹേ മുഹമ്മദ്, ധനസമ്പാദനാർഥമാണ് നീ ഈ ആശയവുമായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ സ്വന്തം ധനം ശേഖരിച്ച് നിനക്ക് തന്നേക്കാം. അതല്ല സ്ഥാനമാനങ്ങളാണ് നിനക്കാവശ്യമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ നേതാവാക്കിക്കൊള്ളാം. അതുമല്ല രാജാവ് തന്നെ ആകണമെന്നാണ് നിന്റെ ആഗ്രഹമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ രാജാവായി വാഴിക്കാം.''

പ്രവാചകൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നും എനിക്കു വേണ്ട. ഞാനീ ആദർശവുമായി നിങ്ങളിൽ ആഗതനായത് നിങ്ങളുടെ ധനമോ സ്ഥാനമാനങ്ങളോ രാജത്വമോ മോഹിച്ചല്ല. പ്രത്യുത അല്ലാഹു നിങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിച്ച ദൂതനാണ് ഞാൻ. അവൻ എനിക്ക് വേദം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് താക്കീതും സുവിശേഷവും നൽകാൻ എന്നോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ നാഥന്റെ സന്ദേശം നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുതന്നു. നിങ്ങളോട് ഗുണകാംക്ഷ പുലർത്തി. നിങ്ങളതു കൈക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം. തള്ളിക്കളയുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കിടയിൽ അല്ലാഹു വിധി പറയുന്നതുവരെ ഞാൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കും.

പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ നൽകുന്ന ഓഫറുകളൊന്നും സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്നോടൊപ്പം ഒരു മലക്കിനെ കൂടി നിയോഗിക്കാൻ നിന്റെ റബ്ബിനോടാവശ്യപ്പെടുക. അത് നീ പറയുന്നത് സത്യമെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും നിന്നെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിനക്ക് കുറേ തോട്ടങ്ങളും സ്വർണത്തിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും കൊട്ടാരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തരാനും പറയുക. നീ അനുഭവിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്ന ക്ലേശങ്ങളൊക്കെ അതുവഴി പരിഹൃതമാകട്ടെ. നീയിപ്പോൾ ഉപജീവനം തേടി അങ്ങാടികളിൽ നടക്കുകയാണല്ലോ. നീ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ പ്രവാചകൻ തന്നെയാണെങ്കിൽ ദൈവികദാനം വഴി റബ്ബിങ്കൽ നിനക്കുള്ള സ്ഥാനവും നിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാകട്ടെ.''

നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചു: ''അതൊന്നും ഞാൻ ചെയ്യില്ല. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതൊന്നും റബ്ബിനോട് ചോദിക്കാനും പോകുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് അതിനൊന്നുമല്ല. പ്രത്യുത ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരനും സുവിശേഷകനുമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു എന്നെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് ഈ സൂക്തം അവതീർണമായി.''

ഈ ചരിത്രസംഭവവും അബൂശൈബയുടെ നിവേദനം സാധുവാണെങ്കിൽ അതും സംഭവിച്ച കാലത്തുതന്നെയാവാം ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് അവയെയും ഇതിന്റെ അവതരണ നിമിത്തമായി കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. എങ്കിലും തൊട്ടുമുമ്പുള്ള സൂക്തങ്ങളുമായി ചേർത്തുവായിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യംപറഞ്ഞ വിശദീകരണമാണ് കൂടുതൽ ഉചിതമായിട്ടുള്ളത്. ■